

РЕШЕНИЕ

№ 12785

гр. София, 24.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав,** в публично заседание на 01.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4753** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административно – процесуалния кодекс във вр. с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба предявена от „АРГОС-71“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Б. Б., чрез адвокат Н. П. – Адвокатска колегия-П., със съдебен адрес: [населено място], [улица], офис 1, срещу Районно Управление Б.- към ОД МВР-М., с началник гл.инспектор М. Л. Й., [населено място], п.к. 3500, площад „Й. Р.“ № 13 и с цена на иска 6 000 лв., за вреди, претърпени имуществени вреди вследствие на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 22-0243-000045 от 04.05.2022 г. на началника на РУ Б. за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 9 месеца. Процесната заповедта е обявена за незаконосъобразна с Решение на съда № 6868 от 16.11.2022 г. по адм.д. № 5006/2022 г. на АССГ, като с нея е била и отнета възможността на собственика да ползва ППС за стопанската си дейност за периода от 04.05.2022 г. до 06.12.2022 г. или за срок от 137 дни. Претендира се и присъждане на законната лихва от 07.12.2022 г. до окончателното плащане на обезщетението.

Ишецът твърди, че на 04.05.2022 г., около 11:40 ч. в [населено място] на [улица] е спрял за проверка товарен автомобил „Форд Транзит“ с регистрационен номер СВ 5538 МН, собственост на дружеството „АРГОС 71“ ЕООД. С техническо средство РСОД е установено, че водачът управлявал МПС, след като вече е бил лишен от това

право с АУАН сер.GA/64689/22.03.2022 г. На лицето управлявало т.а.- Д. В. С. /служител във фирмата/, е съставена ЗППАМ № 22-0243-000085/04.05.2022 г., като актосъставителя е отнел СРМПС №[ЕИК] и 2 бр. регистрационни табели с номер СВ 5538 МН, за срок от 9 месеца на основание чл.171, т. 2А, б. „А“ от ЗДвП.

Сочи, че след като ПАМ № 22-0243-000085/04.05.2022 г. е била оспорена по административен ред, процесната Заповед е била отменена като незаконосъобразна с Решение № 6868/16.11.2022 г. по ад. № 5006/2022г. на 66-ти състав АССГ.

С приемо-предавателен протокол, подписан от инспектор „ПК“ Б. Ц. на 06.12.2022 г. са били върнати отнетите рег.табели и талон.

Излага съображение, че вследствие на неправомерно наложената ПАМ, дружеството е претърпяло вреди, изразяващи се в невъзможността да използва в търговската си дейност дерегистрираното МПС/ пропуснати ползи/ за срока от 04.05.2022 г. до 06.12.2022 г. или за срок от 137 дена. Претендира обезщетение за претърпени имуществени в размер на 6 000 лв., като счита, че е налице пряка и непосредствена връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда.

Ищецът ангажира писмени и гласни доказателства. Моли претенцията да бъде уважена изцяло. Претендира присъждане на направените по делото разноски и адвокатско възнаграждение.

В съдебното заседание, ищецът- „АРГОС-21“ ЕООД, се представлява от адв. П., който поддържа основанието за изменение на иска, с който същия е предявен в размер на 7 500 лв. за главницата, а в останалата част относно началния период на лихвите-остава непроменен.

Ответникът- Областна дирекция на Министерство на външните работи /ОД на МВР/- М., в писмен отговор на исковата молба, в становища и в писмена защита чрез юрк. Д., счита недопустимост на иска, алтернативно изразява становище за неоснователност на претенцията. Счита, че ищецът не е представил доказателства за претърпени вреди, подлежащи на обезщетяване по реда на ЗОДОВ , и такива за пропуснати ползи поради невъзможността да ползва процесния автомобил, а дори и да е претърпял такива, не са доказани, липсвала и причинна връзка между вреди и наложената ПАМ.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата претенция, поради неустановяване на причинно-следствената връзка.

От събраните по делото доказателства съдът установи следната фактическа обстановка:

Производството по настоящето дело е образувано след като с решение № 6868 от 16.11.2022 г. по адм.дело № 5006/2022г. на 66-ти състав АССГ, е отменена като незаконосъобразна процесната Заповед № 22-0243-000085/04.05.2022 г. издадена от началник РУ Б. към ОДМВР М.- М. Л. Й., с което на ищеца са отнети СРМПС №[ЕИК] и 2 бр. рег.табели с номер СВ 5538 МН на основание чл. 171, т. 2а, б. „А“ от ЗДвП.

В отмененото си решение, Съда е посочил, че при издаването на оспорената Заповед е допуснато нарушение на материалния закон, като съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а от ЗДвП адресат на този вид принудителна административна мярка е собственикът на МПС, доколкото в случая е установено, че т.а. е бил управляван от трето лице, различно от собственика на автомобила.

В хода на съдебното производство беше допусната съдебно-счетоводна експертиза, с

вещо лице- съдебно-счетоводен експерт-Г. А. А., който даде заключение по следните задачи:

1) Дали дружеството-ищец е имало възможност да извършва услуги с процесния бус на дружеството към клиенти в [населено място] и страната, за процесния период от 04.05.2022 г. до 06.12.2022 г. и на каква стойност, евентуално, възлизат приходите, които дружеството-ищец би получило от извършването на такива услуги?

2) В какъв размер са пропуснатите ползи, т.е. били се увеличило имуществото на дружеството-ищец, през исковия период в случай на положителен отговор на предишния въпрос?

По първия зададен въпрос, вещото лице стига до заключение, че дружеството-ищец е с осъществен значителен по обе, стокооборот, отчетен приход, разход и положителен финансов резултат от своята дейност. „АРГОС-71“ ЕООД е имало възможност да извършва транспортиране на стоки до клиентите и в периода от 04.05.2022г.-06.12.2022 г., защото продажбите на стоките са с превоз до клиентите. ВЛ не може да установи на колко възлизат приходите от транспорта на стоките и колко би получило дружеството за конкретен период от транспорт с конкретен автомобил, в случая т.а. „Форд Транзит“, тъй като не е водена отделна аналитична материална и счетоводна отчетност за транспорта. Дружеството е приело разходите за транспорта на стоките до клиентите да бъдат за негова сметка, като са включени в цената на стоките и приходите от услугите в състава на приходите от продажбите на стоките.

По вторият въпрос, вещото лице е установило, че експертизата не може да достигне до конкретен размер на пропуснати ползи, предвид резултати от анализа и обстоятелства, които са изложени е отговор на първия зададен въпрос.

С Определение по Протокол от публично съдебно заседание, е допусната допълнителна задача на експертизата, формулирана по т.2 от доказателствените искания към исковата молба, а именно:

1) Какъв е средния пазарен наем за товарен автомобил с идентични характеристики за процесния период от 04.05.2022 г. до 06.12.2022 г.?

Видно от ценовите оферти, които са представени в таблицата от допълнителното заключение на вещото лице /л.91/, ценовият диапазон на идентични т.а, възлиза между 60 лв. и 90 лв. на ден / 24 часа/. Вещото лице е приело също, че за периода на престой от 04.05.2022 г. до 06.12.2022 г. или 137 дни, според исковата молба, ако дружеството-ищец се беше снабдило с товарен автомобил под наем, в периода, в който е бил спрян от движение собствения му т.а., то е щяло да направи разход, в размер на $137 \times 60 = 8\,220$ лв.

При така установената фактическа обстановка и събраните по делото доказателства съдът прави следните правни изводи:

Относно допустимостта на иска:

Искът е с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ във вр.чл.203 и следв. от АПК, предвид изложените фактически обстоятелства в исковата молба, че ищецът е неблагоприятно засегнат и е претърпял имуществени вреди, пряка и непосредствена последица от отменената по съдебен ред като незаконосъобразно Заповед за прилагане на принудителна административна мярка, издадена от началник РУ Б.- М. Л. Й.. Искът за обезщетение е предявен срещу надлежен ответник- юридическото лице, в чиято структура е органът, издал незаконосъобразната Заповед и е допустим за разглеждане в производството пред Административен съд- София-град. Нормата на чл. 1 ЗОДОВ очертава от обективна и субективна страна отговорността на държавата

и общините за вредите от незаконосъобразните актове, действия или бездействия на техните органи и длъжностни лица.

Разгледан по същество, предявените претенции за заплащане на обезщетения за имуществени и неимуществени вреди са неоснователни и недоказани.

Исковите за обезщетения за вреди от имуществен характер - загуби и пропуснати ползи и неимуществени такива, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи или длъжностни лица в тях се разглеждат от административния съд по реда на чл. 203 и сл. от АПК, към който препраща и чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ. Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК, за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на ЗОДОВ, т. е. налага се изводът, че кодексът не урежда материалноправния режим на отговорността. За неуредените процесуални въпроси се прилагат разпоредбите на АПК, съгласно чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ, респ. ГПК по силата на препращащата разпоредба на чл. 144 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 4 от ЗОДОВ урежда материалноправния режим на отговорността с препращане за неуредените въпроси към гражданските закони - § 1 от заключителните разпоредби на ЗОДОВ. Искът по глава единадесета от АПК е граждански, основаващ се на фактическия състав на непозволеното увреждане, независимо от това дали вредите са причинени виновно от длъжностните лица. С оглед на това, отговорността следва да бъде характеризирана като гаранционно-обезпечителна. Във фактическия ѝ състав се включват следните елементи: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействия и настъпилия вредоносен резултат. Съгласно разпоредбата на чл. 204, ал. 1 от АПК, когато вредите са причинени от незаконосъобразен акт, както се твърди в настоящия казус, незаконосъобразността следва да е установена по надлежния ред, а именно с влязло в сила съдебно решение или решение на горестоящ административен орган.

Следователно, за да възникне право на обезщетение за ищеца е необходимо същият да докаже наличието на следните кумулативни предпоставки: настъпила вреда в правната му сфера, която включва реално причинени вреди и пропуснати ползи, незаконосъобразно действие и/или бездействие на орган или на длъжностно лице на държавата или на общината, вредата да е настъпила в резултат на това незаконосъобразно действие и/или бездействие, да е настъпила при или по повод изпълнение на административна дейност.

Отговорността по предявения иск по чл.1 от ЗОДОВ на държавата е обективна отговорност за вредите, причинни от чужди незаконни действия/в конкретния случай на административния орган, издал отменената заповед за ПАМ/или бездействия при или по повод изпълнението на възложената им административна дейност.

Необходимо е също така наличието на пряка и непосредствена причинна връзка между постановения незаконен административен акт, действие и/или бездействие и настъпилата вреда.

Липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав е пречка за реализиране на отговорността на държавата по реда на чл.1 от ЗОДОВ.

Относно претендираните имуществени вреди, съдът намира следното:

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ предполага

установяване кумулативното наличие на визираните в разпоредбата предпоставки: незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на административен орган или негови длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, настъпване на вреди от тях и причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и вредоносния резултат. Съгласно разпоредбата на чл. 4 от ЗОДОВ, отговорността на държавата по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ може да бъде ангажирана само за имуществените и неимуществените вреди, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. При недоказване на която и да е от посочените предпоставки, обезщетение не се присъжда, като доказателствената тежест е за ищеца. По делото не е спорно, че посочената ПАМ, за която е ангажирана отговорността на ответника, е отменена по съдебен ред с влязло в сила решение № 6868 от 16.11.2022 г. по адм.дело № 5006/2022г. на 66-ти състав АССГ, като незаконосъобразно. С оглед изложеното, съдът намира за доказана първата от кумулативно изискуемите предпоставки по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ - незаконосъобразен административен акт – ЗППАМ.

Отговорността за вреди обаче не следва автоматично само и единствено от този факт, а е необходимо да са налице всички елементи от фактическия състав на тази отговорност. Следователно, за да е налице търсената от ищеца отговорност, същият следва да установи по безспорен начин пряката причинна връзка между отменения незаконосъобразен административен акт и евентуално настъпилите имуществени вреди – пропуснати ползи.

На следващо място, по никакъв начин не се установи ищецът да е претърпял имуществени вреди с оглед липсата на каквито и да било доказателства в този смисъл. Твърденията, че вследствие на неправомерно наложената ПАМ, дружеството е претърпяло вреди, изразяващи се в невъзможността да използва в търговската си дейност deregистрираното МПС за срока от 04.05.2022 г. до 06.12.2022 г /137 дни/ и в резултат на това собственикът не е могъл да използва товарния си автомобил и по този начин не може да увеличи имуществото си, се явяват голословни и недоказани от страна на ищеца.

В тежест на ищеца /чл. 154, ал. 1 от ГПК, вр.чл.1 44 от АПК/ е да проведе пълно главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявените от него искове, за което са му дадени указания с определението за насрочване по делото. Успешно обезщетение за пропуснати ползи от временното спиране на товарния автомобил и в периода на действие на ПАМ, то следваше ищецът да установи по безспорен и категоричен начин, че патримониумът на А. 71 ЕООд би се увеличил с търсената като обезщетение сума, т.е. че ищецът не е получил приходи в посочения размер единствено по причина на незаконосъобразния акт.

Експертът не установи размер на приходите от транспорта на стоките, защото ищецът не е водил отделна счетоводна отчетност и колко би получило дружеството, в случай, че можеше да ползва товарния автомобил за икономическата си дейност през периода на действие на процесната ПАМ. Дружеството действително разполага и с други собствени МПС, с които е осъществявало икономическата си дейност. Вещото лице е извършило сравнение на исковия период – през 2022г. със същия период на 2021г и е установил ръст на приходите от продажби, в това число на годишна база с 23 % а през исковия период 01.05.2022г. – 30.11.2022г. ръст с 20% спрямо същия период на 2020г.,

не води отделна аналитична отчетност за приходите от транспортни услуги, същите са калкулирани в цената на доставяните стоки до клиентите . Данните от управителя на дружеството, че процесният товарен автомобил бил единствен открит и удобен за товаро-разтоварни работи с кран, с него могли да се доставят материали на трудно достъпни места в страната, поради завишените обеми на работа, още в началото на 2022г. дружеството закупило товарен автомобил, но ефектът се е намалил значително поради невъзможността да се ползва и товарния автомобил, предмет на ПАМ, както и посоченото от управителя, че клиентите били принудени да вземат стоките с, не обосновават извод за конкретен размер на пропуснати приходи от ищеца. Не се представиха доказателства, дружеството да не е изпълнило конкретен договор или да е било принудено да ползва автомобили под наем за да осъществява дейността си, респективно да е могло да отдаде автомобила под наем и поради това да е пропуснал да увеличи имуществото си.

Не води до друг извод и констатацията по допълнителното заключение на вещото лице за средната пазарна цена на автомобил от същия вид, доколкото не се доказва, че ищецът да е сключил договор за наем и поради това да е претърпял вреди от нает автомобил от същия вид за да осъществява икономическата си дейност, нито друга хипотеза за ползване на автомобила за икономическата му дейност. Данните са за ръст от 23% на годишна база 2022/2021г. и за ръст от 20% през исковия период спрямо същия период на предходната година, не се доказва възможността за по-висок ръст на приходите през периода, през който дружеството-ищец е било лишено от възможността да ползва товарния автомобил, предмет на ПАМ.

Пропуснатата полза представлява реална, доказана възможност за сигурно увеличаване на имуществото, а не хипотетична вреда или логическо допускане за настъпване на вредата В този смисъл твърдението на ищеца за приложимост на съдебната практика Решение от 20.12.2011г. по гр.д. 1794/2010г. на ВКС, IV –то гр.о. са необосновани и извадени от контекста на приетото от съда въз основа на установените факти. Така в казуса по делото пред ВКС се касае за незаконосъобразно задържане на автомобил на физическо лице в рамките на наказателно производство, което е продължило необосновано дълго. Касае се за физическо лице и за лишаване от правото му да ползва личния си автомобил си за лични нужди, поради което е прието, че поради задържането на автомобила му той е пропуснал полза, която е в размер на паричната равностойност, която е следвало да заплати за да получи възможността да ползва подобен на неговия автомобил, обезщетението следва да съответства на обедняването. Необходимостта от ползването на същия и подобен автомобил от физическото лице – ищец е в основата на този извод. Не така стои въпроса с ползването на притежанията от юридическите лица, които осъществяват икономическа дейност. Същите могат да ползват, но и могат да не ползват свой актив за дейността си, е могат да изключват активи от икономическата си дейност и да ги ползват за лични цели. Законодателят предвижда изрично в чл.59 от Закона за

корпоративното облагане, че дълготраен актив, който с не се ползва за икономическата дейност на данъчно задълженото лице повече от 12 месеца - не носи икономическа изгода, не се признават разходи за амортизации за данъчни цели. Обратното на логиката за ползването на вещь за лични цели, обусловено от притежанието ѝ, търговецът винаги следва да доказва ползването за дейността си на всеки един актив, ако черпи изгода за икономическата си дейност.

В казуса по делото не се доказва настъпването на вреда за ищеца във вид на пропусната полза да увеличи имуществото си поради лишаването му от възможността да ползва процесния товарен автомобил за икономическата си дейност. В. съответствие с носената от ищеца доказателствена тежест, съдът е длъжен да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. В този смисъл, съдът намира, че ищецът не се справи с доказателствената тежест, с която разполага по закон като не установи по делото пряка причинна връзка между претърпени вреди и незаконосъобразен акт и/или действие на длъжностни лица от администрацията на ответника.

Затова, претенцията за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 7 500 лв. за главница за периода 04.05.2022г. до 06.12.2022г., ведно със законната лихва, следва да бъдат отхвърлени изцяло като неоснователни и недоказани.

Поради своевременно направено от ответника искане за присъждане на разноски, предвид проявената процесуална активност и осъществено процесуално представителство – с писмена защита и становища от гл. юрисконсулт Д. с представено пълномощно, то на ответника следва да се присъдят разноски съгласно чл.10, ал.4 ЗОДОВ вр. чл.37 от Закона за адвокатурата и на основание чл.24 от ЗНаредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да се присъди сумата в размер на 200 (двеста) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран от изложеното и на основание чл. 203 и сл. от АПК, Административен съд София – град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ исковата претенция на „Аргос-71“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Б. Д. Б., с искане до съда на основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ

да осъди Областна дирекция на МВР М., да му заплати обезщетение в размер от 7 500 лв. за претърпяна вреда във вид на пропуснати ползи за периода от 04.05.2022 г. до 06.12.2022 г., ведно със законната лихва от 07.12.2022 г. до окончателно плащане на обезщетението, в резултат на незаконосъобразността на Заповед № 22-0243-000045 от 04.05.2022 г. за наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движението по пътищата, издадена от началника на РУ Б.- М. Л. Й. и лишаването на ищеца от възможността да ползва товарния си автомобил, предмет на мярката.

ОСЪЖДА „Аргос-71“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Б. Д. Б. да заплати по бюджета на Областна дирекция на МВР М., сумата в размер на в размер на 250 /сто/лева, представляващо юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС.